

Februar 1998.

Retningslinjer / rammer for frimenigheder med tilknytning til LM.

(Dette notat forholder sig først og fremmest til den såkaldte "kredsmodel". Det må anses for fornødent, at der i tillæg hertil også ytres noget om, hvad der må/kan gælde for en associeringsmodel.)

Definition af en frimenighed med tilknytning til LM . en LM-frimenighed.

En frimenighed med tilknytning til LM er en evangelisk-luthersk frimenighed,
- der som sådan bygger på den danske folkekirkes evangelisk-lutherske bekendelsesskrifter,
- som vedkender sig samhørighed med LM i grundsyn og formål, og
- som ønsker at være tilknyttet LM som en Missionsforening til Evangeliets Fremme.

Samhørigheden er for det første af *åndelig-teologisk* art, udtrykt i de åndelige idealer og den teologiske profil, der kendetegner LM, primært i henseende til -

- bibelsyn,
- frelsesforståelse,
- missionssyn og
- nådegavesyn

Men også *organisatorisk* må samhørigheden komme til udtryk i form af nogle strukturelle rammer for en frimenigheds tilknytning til LM.

Oprettelse af en frimenighed med tilknytning til LM.

En frimenighed med tilknytning til LM oprettes af personer, der ønsker, at deres menigheds-mæssige fællesskab skal udfolde sig inden for rammen af den menighedsopbygning, som frimenighedsmuligheden rummer.

De er ansvarlige for at udforme vedtægter for den pågældende frimenighed og lægge til rette for menighedslivet, som de måtte finde det rigtigt ud fra Guds Ord og den evangelisk-lutherske bekendelse, og som de måtte anse det for formålstjenligt.

En frimenighed fremtræder med en selvstændig (også vedtægtmæssigt præciseret) individuel identitet udadtil, når det gælder de i lovgivningen anførte rettigheder i forhold til folkekirken.

Tilknytningen til LM.

Skal der være tale om en tilknytning til LM, må grundlaget være identisk med det i LM's vedtægter. § 2, angivne, og formålet må være i samsvar med det, der er udtrykt i LM-vedtægternes § 3.

Der må - så vidt muligt tidligt i etableringsfasen - indgås en aftale med LM's afdelingsstyrelse i den aktuelle landsdel om en tilknytning og om karakteren og den konkrete udformning af denne tilknytning, - både med hensyn til det organisatoriske og det åndeligt-læremæssige. En tilknytning forudsætter, at frimenighedens vedtægter kan accepteres af afdelingsstyrelsen.

(Et notat med angivelse af elementer, som må indgå i en LM-frimenigheds vedtægter er vedføjet som bilag 1.)

Den organisatoriske samhørighed med LM.

En frimenighed efter kredsmodellen er relateret til LM-afdelingen parallelt med ordinære LM-kredse. Jvf. LM-vedtægternes §§ 4 og 6 a og b.

I nogle tilfælde kan man - i det mindste for en tid - komme ud for, at der er medlemmer, der praktiserer LM-stemmeret i to LM-enheder (en ordinær LM-kreds og en frimenighed tilknyttet LM) inden for samme afdeling.

Frimenigheden repræsenteres i afdelingsstyrelsen ved en eller flere repræsentanter, valgt af frimenigheden. Frimenighedens eventuelle ungdoms- og børnearbejde indgår tilsvarende i henholdsvis LMU- og LMJ-organisationen på afdelingsplan.

Frimenigheden er fælles med afdelingens kredse i øvrigt om afdelingsinitiativer og -repræsentation. Det gælder lejrarbejde, pionérmissionsinitiativer, afdelingsmissionssekretær, repræsentation i skolestyrelser samt i delegeretmøde, LMU- og LMJ-repræsentantskab, ligesom man er medansvarlig for de økonomiske forpligtelser, som man i LM står sammen om på afdelings- og landsplan.

Den åndeligt-læremæssige enhed med LM.

Frimenighedens ledelse - i form af en styrelse eller eventuelt et ældsteråd med en lidt anden struktur og mere vidtgående beføjelser, hvis menigheden ønsker det, - drager omsorg for det åndelige liv i menigheden. Med henblik på åndelig vejledning og læreværn varetager afdelingsstyrelsen en overordnet tilsynsmyndighed over for frimenigheden.

Det finder bl.a. udtryk i, at de af afdelingsstyrelsen kaldede prædikanter er til rådighed for frimenigheden som for kredsen i øvrigt, så langt som de for deres del er indstillet på det. Brug af andre forkyndere forudsætter afdelingsstyrelsens godkendelse, ligesom det er tilfældet for de ordinære kredse.

Hvis frimenigheden ønsker at kalde en (eller evt. flere) til at fungere som præst(er) i speciel forstand for menigheden, skal også denne (disse) være godkendt af afdelingsstyrelsen.

Tilsynsmyndigheden må i øvrigt komme til udtryk gennem den indbyrdes kommunikation i afdelingsstyrelsen såvel som gennem råd og anvisninger ved afdelingsstyrelsesmøderne. Jvf. også vedlagte bilag 2 om opgaver / roller for henholdsvis ældsteråd og afdelingsstyrelse.

Det er mulighed for en form for konsulent-bistand gennem et rådgivningsudvalg på landsplan, nedsat af landsstyrelsen.. Hertil kommer, at der også må være diverse skriftligt materiale (vedtægts-skitse, ritualvejledning m.v.) at henvise til.

Kald af medarbejdere i forskellige arbejdsgrerne i frimenigheden (bortset fra prædikanterne) er menighedsledelsens ansvar (jvf. hvad der er tilfældet i de ordinære LM-kredse).

Tilrettelæggelse af gudstjenester og møder, sakramentforvaltning, kirkelige handlinger etc. i frimenigheder.

Den enkelte frimenighed må have frihed til at tilrettelægge gudstjenester og møder ("liturgi") frit, under ansvar over for afdelingsstyrelsen som åndelig-læremæssig tilsynsmyndighed.

Der udarbejdes et forslag til ritual for sakramentforvaltning, ligesom der må foreligge vejledning vedrørende udførelsen af kirkelige handlinger. (Jvf. LS's vejledningsskema vedr. nadverfejring i LM.) Anliggendet her er dels det ønskelige i en vis fasthed med hensyn til, hvad der teologisk formidles igennem den ydre tilrettelæggelse af specielt sakramentforvaltningen, men dels også det ønskelige i genkendelighed fra det ene sted til det andet.

* * * * *

Råd vedr. deling af en LM-kreds eller oprettelse af en frimenighed i en LM-kreds.

Når nogle i en LM-kreds, men ikke alle, ønsker at oprette en frimenighed med tilknytning til LM, må der tilskyndes til, at det kommer til at ske på en måde, så den overordnede enhed og samhørigheden om tjeneste og indsats i Guds Rige ikke hæmmes eller i hvert fald hæmmes mindst muligt.

En videst muligt positiv proces kan befordres ved -

- at man fra begge sider udviser respekt for, at vi kan have forskellige tanker om, hvordan et forsamlingsliv optimalt bør opbygges, uden at det er eller behøver at være udtryk for brud på åndelig samhørighed og teologisk/læremæssigt fælles grundsyn,
- at man med henblik på fornøden modning gennem en proces lader den indbyrdes samtale om sagen foregå i fuld åbenhed og lader den få en rimelig tid, inden der tages konkrete organisatoriske initiativer,
- at man undlader, hvad der kan opfattes som utidig agitation for egen forsamlingsform imod den anden parts valg,
- at man strækker sig vidt med hensyn til at kunne gøre brug af fælles lokaler, hvor der måtte være ønske om det.
- at man for nogle arbejdsgrernes vedkommende opretholder fælles indsats.